Год. VI. гр. Плѣвенъ, 5 августъ 1926 год. Брой 32.

„СѢВЕРНО ЕХО"

Телефонъ № 55. Редакторъ: Петко Пав. Поповъ. Съредакторка Рена П. Попова. Год. абонаментъ 60 лв.

Д-во „Съгласие"
Пушете цигаритѣ
„ШИПКА-ВАРДАРЪ"
защото фабриката ни винаги разполага съ голѣми депозити отъ най-ароматични и отлежали южно-български тютюни.

Борбитѣ въ Русия

Въ царството на червенитѣ болшевишки князе напослѣкъ става нѣщо тревожно, което предвещава лоши последици за свѣта.

Голѣми и свѣткавични промѣни ставатъ тамъ. Следъ мистериозната смъртъ на жестокия Дзерджински, председателъ на кървавата чека, виждаме какъ Зиновиевъ изведнажъ бива унизенъ и направенъ невъзможенъ предъ отговорнитѣ тѣла на болшевикитѣ.

Изглежда, обаче, че Зиновиевъ не ще се помири съ положението въ което е поставенъ. Той има сжщо приятели и не така лесно ще бжде дегради ранъ, а най-вече като се знае, че той и Дзерджински бѣха представители на единъ угнетяващъ и кървавъ курсъ на управление.

Споредъ последнитѣ сведения, въ унисонъ съ него, действува и Троцки. Той се е опиталъ дори да всѣе дезорганизация всредъ нѣкои войскови части въ Москва.

Всички тия важни известия не могатъ да не обърнатъ вниманието на Европа и затова събитията въ Съветска Русия се следятъ съ много голѣмъ интересъ. Всички европейски вестници посвещаватъ редица статии за борбитѣ всредъ болшевишкитѣ водачи, които се смѣтатъ за сигналъ на една гражданска война.

А защо се водятъ тия борби тамъ? Болшевикитѣ управляватъ Русия вече 8 години. Вмѣсто да я пресъздадатъ и да направятъ отъ нея една истинска правова държава, тѣ я разрушиха, ограбиха народнитѣ ѝ богатства и я преобърнаха въ сжщински дантевъ адъ. Обявиха се и противъ цѣлъ свѣтъ.

Болшевишка Русия и до днесъ е отчуждена. Всички я третиратъ като голѣмъ врагъ на независимостьта и свободата на народитѣ; и до сега тя се е занимавала само съ международна пропаганда и конспирация, за създаване нови смутове и безредия, мислейки, че тѣ ще бждатъ само въ нейна полза.

Но нейнитѣ водачи останаха излъгани. А това, разбира се, по-късно разбраха по-умѣренитѣ отъ тѣхъ като Чичеринъ, Раковски, Риковъ Калининъ и др. и тѣ заработиха за промѣна на външната и вжтрешна политика на Русия.

Зиновиевъ и приятелитѣ му се противопоставиха и това предизвика разклонение всредъ водачитѣ — едни се обявиха за умѣрени, а други за крайни.

Фаталната раздѣла между двете крила е неизбѣжна. По между си тѣ водятъ непримирима борба, но кой ще победи въ нея, е мжчно да се предскаже.

За Европа, обаче, която сега е само безучастна зрителка, е важно само едно: дали болшевицитѣ ще продължатъ да плетатъ мрежата на конспирацията и дали ще се откажатъ отъ тия непрепоржчителни методи, които ги водятъ къмъ сигурно погиване.

Това, разбира се, остава бждащето да покаже.

Илинденската епопея

Двадесеть и три години ни дѣлятъ отъ най-голѣмото събитие въ живота на Македония—Илинденското възстание. Илиндень е име величаво и могжще; дата славна въ историята на освободителното македонско движение; день на борба, наложена съ ентусиазъмъ отъ народнитѣ маси и подета възторжено и неустрашимо отъ интелегенцията — водачи и организатори на възстанието. То е най-светлиятъ и високиятъ въ редицата подвизи, съ които изобилствува съвременната македонска история и е нейното шеметно възвишение. И въ радостни и въ скрѣбни часове за Македония, презъ много десетилетия и столетия, празникътъ на величавия духъ и голѣма енергия — Илинденското възстание, ще се чествува винаги съ нуждното съзнание и подобающа тържественность която то заслужава. Илиндень е рожба на чисти идеи, на висшъ полетъ, на себеотрицание и любовь къмъ родината и брата робъ, носители на които бѣха плеада борци, почиващи далечъ, по незнайни македонски чукари и долини.

Въ възстанието отъ 20 юний 1903 год. взе участие цѣла Македония и часть отъ Одринско, за това то има широко народенъ характеръ. Отъ с. Смирево и въ Битолско се дадоха първитѣ сигнали за една кървава и жестока борба, борба въ която се проявиха самопожертвователностьта и несъкрушимия духъ на македонскитѣ българи, решени съ цѣната на всичко да добиятъ скжпата за тѣхъ свобода. Илинденското възстание е една велика епопея, която по замисъль, подготовка и изпълнение нѣма равна на себе си. Въ непродължително време отъ обявяване на възстанието, революционната вълна залѣ всичко и цѣль единъ народъ бѣше поставенъ да устоява правата си срещу организиранитѣ многобройни султански войници. И въ тая неравна и непосилна борба, малочисленния македонски народъ въ продължение на месеци прояви своята голѣма морална издържливость.

И днесъ, следъ много години отъ това възстание, може да се каже, че политическото робство на македонцитѣ е по-лошо, отколкото бѣше подъ турския яремъ. Тжгата по бащино огнище и купнежа за свобода сега пакъ изпълватъ измжчената душа на македонския българинъ. Рано или късно, обаче, Македония, която съ цената на много кръвь и хиляди жертви създаде Илинденската епопея, ще бжде освободена отъ страшното ново робство, защото, макаръ, че нейната сждба да е трагична, синоветѣ ѝ не униватъ и не падатъ въ отчаяние и безпомощность. Напротивъ, тѣ работятъ съ крѣпка вѣра за освобождението на своето отечество и жертвитѣ имъ въ това направление сж безбройни. Тѣ носятъ въ себе си пламъкътъ на вечния стремежъ на човѣка къмъ свободата. Този пламъкъ създаде Илиндень — „сънь вълшебенъ, роденъ въ люлки златни"—и неговитѣ носители съ героизъмъ и себеотрицание ще разкъсатъ тежкитѣ вериги на новото робство.

А. Т. Ц.

Учебното дѣло въ окржга

Въ какво състояние се намиратъ училищата.

Преди нѣколко дни заседава окржжния училищенъ съветъ.

Съвета се откри съ подробенъ отчетъ отъ окржжния училищенъ инспекторъ, г. М. Милчевъ, за състоянието на учебното дѣло въ окржга.

Споредъ отчета, въ окржга има 278 първоначални училища, 117 прогимназии, 7 непълни гимназии, 3 пълни гимназии и 11 професионални училища.

Презъ изтеклата учебна година е имало 1079 учители, отъ *които само единъ волонаемецъ;* прогимназиялни 525, отъ които 325 редовни прогимназиялни учители, 164 редовни първоначални, 9 съ техническо образование, 16 гимназисти и 4 професионалисти.

Училищата презъ сжщата учебна година сж били посещавани отъ 41,001 ученици и ученички.

Съвета констатира, че учебнитѣ заведения въ цѣля окржгъ се намиратъ въ задоволително състояние. Почти навсѣкжде населението, съзнавайки нуждата отъ образование, се стреми да създаде удобни хигиенически помещения. Така напр. само миналата година въ окржга сж били построени около 15 нови училища, европейски образецъ, а тая година се строятъ около 10 такива.

Накрай съвета реши презъ следующата учебна година да се открие въ Плѣвенъ детска градина-забавачница и да се назначатъ училищни лекари, понеже е констатирано, че отъ редъ години вече не е правенъ никакъвъ санитаренъ прегледъ въ тукашнитѣ училища.

Туризмътъ у насъ

Изъ дейностьта на Плѣвенскитѣ туристи.

Появилъ се у насъ къмъ края на миналия вѣкъ, туризмътъ днесъ се представлява отъ два голѣми съюзи: Българското туристическо дружество (основано преди 27 год.) и Юношеския туристически съюзъ (основанъ преди 15 години), всѣки отъ които има клонове въ всички градове и по-голѣми села въ страната. Сжществуването на двата съюза е извикано отъ чисто организационни причини, но тѣ работятъ въ пълно съгласие помежду си, въ резултатъ на което, въ последнитѣ години сж построени 6 хижи и 3 туристически домове, а други сж почнати.

На 25 м. м. въ Варна се състоя събора на юношитѣ туристи, на който присжствувака 2500 младежи. Съюзътъ брои 84 клонове съ около 15,000 члена, издава списанията „Младъ туристъ" и „Организаторъ".

На 31 м. м. въ Самоковъ е открить събора на Българското туристическо д-во, което има 42 клона и около 9000 члена и което издава списанието Български туристъ".

И дветѣ организации целятъ да се създадатъ по-голѣми връзки съ природата, да се опознаятъ богатствата ѝ, да се възбуди по голѣма обичъ къмъ родината, да се кали тѣлото и възвиши душата чрезъ чиститѣ и възвишени преживявания въ лоното на природата. Съ тѣзи си цели горнитѣ два съюза заслужено се ползуватъ съ симпатиитѣ на нашето общество, ржководнитѣ фактори, на които винаги имъ отдаватъ нужното внимание.

Въ града ни юношеския съюзъ се представлява отъ д-во „Студенецъ", на което презъ 1920 921 год. бѣ повѣрено ржководството на този съюзъ. Заслугитѣ на клона по организиране на съюза сж особенно голѣми, и последния съборъ, за да даде изразъ на благодарность, е провъзгласилъ за почтенни членове на съюза нашитѣ съграждани Ас. Бойчиновъ, Ат. П. Изгоренковъ, Ник Караиванов и Мил. Кузовъ за дейностьта имъ отъ това време.

Клона на Българ. тур. д-во въ града е „Кайлъшка долина", проявяващъ една усилена дейность въ последнитѣ години, въ резултатъ на която е започналъ да строи туристически домъ до Скобелевия паркъ и безжичния телеграфъ.

Тан. П. И-въ.

Продава се кжща

половинъ нераздѣлна часть, съ ползване отъ 3 стаи и два магазини, въ гр. Плѣвенъ, VIII кв. жгъла улица 73. Споразумение: София, ул. Тотлебенъ 11 К. Хр. Рибаровъ и Плѣвенъ *Василъ Дюлгеровъ.* 3—4.

Разбойничеството въ ловчанско и троянско къмъ своя край

Разпръсването на бандитѣ. Заловени нови ятаци. Какво разкрива следствието.

Следъ взетитѣ бързи и енергични мѣрки въ ловчанско и троянско, разбойническитѣ банди на Василъ Поповъ, Нано Петровъ и Бр. Стойкови сж разпръснати. Сега се прави щателно претърсване на балкана, кждето се вѣрва, че ще бждатъ открити и заловени.

Бандититѣ сж отказали вече да действуватъ и търсятъ начини да се укриятъ.

Споредъ сведенията които получихме снощи, издирванията вървятъ успѣшно. Властитѣ сж открили още много нови ятаци на разбойницитѣ, посредствомъ показанията на които тѣ действуватъ. По-главната часть отъ ятацитѣ сж изъ селата Голѣма Желѣзна, Борима, троянско и Изворджикъ, ловчанско. Много отъ тѣхъ миналата година сж били задържани като ятаци и на разбойническата банда Братя Тумангелови — Георги Поповъ, но впоследствие освободени, понеже сж били засегнати отъ амнистията.

Между арестуванитѣ се намирали бащата и майката на Ионка Георгиева Корделска, любовницата на Нано Петровъ. Тѣ сж давали убежище на разбойницитѣ и сж ги снабдявали съ храна. Кжщата на Корделски е била опожарена.

Скаутско жамборе въ Плѣвенъ

Програмата за тържествата.

Отъ 15 до 19 т. м. въ Плѣвенъ ще има жамборе на разузнавачитѣ-скаути отъ Плѣвенския, Търновския, Видинския и Врачанския окржзи. Лагера имъ ще бжде построенъ задъ Скобелевия паркъ. Тържествата ще станатъ при специална програма, въ което се предвижда оригинални скаутски игри и забавления, песни, декламации, хумористични, народни хора и пр. Въ самия лагеръ ще бжде инсталиранъ кинематографъ, въ който ще се прожектиратъ картини изъ живота на скаутитѣ.

Споредъ полученитѣ сведения, въ жамборето ще участвуватъ около 2000 разузнавачи. Като гости ще присжтствуватъ и една група скаутъ-майстори отъ Будапеща.

Презъ време на жамборето, въ клуба на тукашнитѣ разузнавачи ще бжде открита изложба на предмети, изработени отъ членовете на организацията.

Продавамъ даракъ пълненъ комплектъ, 90 см. широкъ, съ чепкало, готовъ за работа. За споразумение *Моню Петковъ* с. Горни Джбникъ.

Отъ гр. Троянъ протестиратъ

Едно опровержение.

Жълтата преса у насъ, начело съ в. „Утро" и др. столични вестници, напоследъкъ въ рекламитѣ си пишатъ: „Троянскитѣ бандити начело съ Василъ Поповъ „Героя" отъ гр. Ловечъ обрали пощата 3 километра до Ловечъ и убили трима стражари; Троянската банда начело съ Нано Петровъ отъ гр. Ловечъ, близо до село Зелково откарали пощенския автомобилъ между Плѣвенъ и Ловечъ, убили две жени и единъ стражарь. В. „Зора" отъ 24 того пише: „Троянскитѣ бандити около Плѣвенъ" и разправя за Нано Петровъ и жена му.

Горното, относно названието на разбойницитѣ, е съвършенно невѣрно, защото въ поменатата банда нѣма нито единъ човѣкъ отъ гр. Троянъ, затова не може да се нарече Троянска. Па и обирачитѣ на пощата и убийствата се извършиха въ Ловчанска, а не въ Троянска околия.

Жълтата преса винаги преувеличава събитията и ги окарикатурва съ лъжливитѣ си сведения, а това не е въ интересъ на България.

Трѣбвало би да се наложи цензура на такива вестникари, които съ громкитѣ си реклами и изопѣчавания на истината, само пакостятъ на отечеството си и отдѣлнитѣ градове.

Напротивъ, провинциална преса е по-добросъвестна. В. „Северно Ехо", издаванъ въ Плѣвенъ по поводъ обира на пощата пише: „Дръзкото нападение на *ловчанскитѣ* бандити". В. „Стремление", издаванъ въ гр. Ловечъ по сжщия поводъ пише за ловчанска околия: „Едва ли има друга околия въ страната, гдето да се взематъ бързи и ефикасни мѣрки"...

Жълтата преса напакости на България презъ време на войнитѣ. Сега иска да изиграе сжщата роля.

Време е да се престане да се пакости на България, за да се обиратъ галаганитѣ на наивнитѣ читатели.

Вл. Илиевъ, учитель.

Произшествия

Прегазенъ отъ волове.

Преди нѣколко дни Илия Ивановъ Пеловъ отъ с. Гаурене, никополско, отивалъ съ колата си на работа. По пѫтя воловетѣ му се подплашили и го прегазили, вследствие на което починалъ моментално.

Удавили се.

Завчера се е удавилъ въ рѣката Витъ, Василъ Лалевъ отъ с. Малка Брѣстница, тетевенско. Удавила се е въ единъ кладенецъ Ангелина Христова отъ с. Брѣстовецъ, плѣвенско. Улики за престжпление нѣма.

Огледало

Да вършимъ нѣщо!

Въ миналия брой „Северно ехо" съобщи за дарението, което нашия съгражданинъ Киро Станевъ направи на две градски църкви.

Въ такива случаи би трѣбвало да се пише много повече отколкото се писа.

— Да живѣешъ, значи, да вършишъ нѣщо, което да те преживѣе, казва единъ мислитель.

Много богаташи има въ града, но колко отъ тѣхъ сж направили „нѣщо", което да ги преживѣе? Всичкитѣ имъ дѣла рухватъ заедно съ тѣхъ или скоро следъ тѣхъ.

— Киро Станевъ, съ дарението си извърши „нѣщо", което ще го преживѣе. За такива дѣла заслужава да се пише много повече, особено пъкъ, когато сж извършени въ дни като тия, които преживѣваме.

Заслужава да се пише още и затова, защото единъ тихъ и скроменъ човѣкъ съ „дѣлото" си дава много повече на родната църква, отколкото други призвани съ „думитѣ си".

Гостоприемство.

Дойдоха ни на гости нѣмски студенти. Българинътъ е гостоприеменъ: официалнитѣ власти ги посрѣщнаха.

Нѣкои ме молятъ да попитамъ — сжществува ли въ града ни Дружество на говорещитѣ нѣмски езикъ? — Ако сжществува, защо не влѣзе въ ролята си?

Заслужава да се попита. Защото, ако сжществува такова д-во, добре ще е да знаемъ: защо то не прояви „българско" гостоприемство, ако нѣмаше нѣмско?

Писмо до менъ.

Граждани отъ VII и VIII кв. ми пишатъ:

—„не че незаинтересованостьта на граждани позволява на 20—30 хлѣбари да разиграватъ 35,000 граждани, а властьта трѣбва да вземе мѣрки за да ги обуздае. Какъ да разберемъ думитѣ ви? Трѣбва ли да вземемъ сопи и да имъ изчупимъ главитѣ?"

Не сж прави моитѣ кореспонденти. Не ги подканямъ да взематъ сопи. Не е вѣрно, че властьта не е взела мѣрки. Вѣрно е, обаче, че гражданитѣ теглятъ и мълчатъ, мълчатъ... И когато властьта иска да приложи строги мѣрки срещу разбѣснѣлитѣ се хлѣбари, последнитѣ викатъ:

— Гражданитѣ „сѫзнаватъ", че трѣбва да се повиши хлѣба, и не роптаятъ, а вие ни гоните.

Ако си предс авитель на властьта, какво можешъ да отговоришъ?

Ето защо, необходимо е, когато нѣщо гнети гражданитѣ, да не чакатъ „да имъ падне всичко на готово", но да се събератъ и безъ партизанство да заявятъ общо болкитѣ си.

— Нѣма да има властникъ който да не ги послуша.

— Нѣма да има хлѣбари, които да смѣятъ да тръгнатъ срещу гражданитѣ.

Има ли будно гражданство, има ли то мнение, и властника ще е на поста си и пладнешки обирачи не ще смѣятъ да показватъ хищнитѣ си зжби.

Борисла въ.

Жестоко убийство.

При едно скарване завчера Мито Ивановъ отъ с. Казачево, ловченско, убилъ съ мотика бащи си Ив. Стратевъ и братовата си жена Гена Стратева. Убиеца е заловенъ и предаденъ на следственитѣ власти. Води се следствие.

Леонидъ Андреевъ.

Революция и Бунтъ*)

Началото на тоя страшенъ периодъ, който насжпи въ Европа, тури Русия. Силна, талантлива, но съ слаба култура страна, при това лошо управлявана, тя първа възстана и първа преобърна разрушителния огънь на войната въ пламъци на революция. Това стана презъ мъгливитѣ мартенски дни на 1917 г., когато умрѣ великата Империя. Днесъ на мѣстото на тая Империя лежатъ развалини, кървавъ хаосъ на братоубийствена страшна гражданска война, сълзи, мжки и смърть на милиони хора, нечувани страдания на цѣлъ народъ, дантевъ адъ, въплотенъ въ действителния животъ.

Кой извърши тоя грозенъ преврат? Мнозина отговарятъ: Революцията. Не! Това злодеяние е дѣло на Бунта, а не на Революцията, на оня Бунтъ, който се роди едновременно съ Революцията, взема за известно време нейното лице и Дрехи, маскира се съ тѣхъ, открадна нейнитѣ лозунги и девизи, изопачи ги, измами народитѣ съ тѣхъ — задуши свободата и живота въ основнитѣ имъ начала. Почна се трагическа борба между Бунта, който водѣше бѣсни нападения и Революцията, която се отбраняваше, докато най-сетне слънцето на Революцията залѣзе въ октомврийскитѣ мъгли и буренясали облаци, за да остави Бунта пъленъ победитель, неограниченъ властелинъ въ управлението на Русия. Царството на Сатаната, за което пророчески загатваше Достоевски, настжпи съ всичката си мрачна сила...

Но кои сж тия, които нарича-ме Революция и Бунтъ?

Това сж деца на една и сжща майка, два близнака, две едноутробни рожби. Тѣ всѣкога се раждатъ едновременно; едновременно се родиха тѣ и въ Русия, въ деня, когато на фаталното число 27 февруарий се разтвори вратитѣ на затворитѣ и се даде свободенъ пѫть на всички затворници, безразлично *политически* ли или *углавни* бѣха тѣ. Въ единъ и сжщи день, почти въ единъ и сжщи часъ, бѣше дарувана свобода и на тия, които имаха понятие за съвесть и дългъ, попаднали въ мрачнитѣ тюрми при тежкото самодържавие — и на катилитѣ, на хората съ зла и престжпна воля, тжпъ умъ и низка душа, съ престжпенъ стремежъ къмъ лични користи.

Но въ първитѣ дни на тоя превратъ всичко изглеждаше, че се върши подъ червения и свещенъ знакъ на Свободата, въ чудеснитѣ отражения на догарящия тронъ на Романовцитѣ. Тогава всичко бѣше радостно и прекрасно, и новороденитѣ „младенци" бѣха така невинни, че трудно бѣше да се осъмни нѣкой, какво на свѣтъ Божий сж се родили нови Каинъ и Авелъ. Невъзможно бѣше да се предрече, гледайки на невинно играющитѣ деца, че ще дойде деньтъ и часътъ, когато Каинъ ще убие Авеля. И че Каинъ ще остави на земята своето проклето Каиново семе, а нещастниятъ и благороденъ Авелъ може съвсемъ да изчезне. Подобно на Ева, измами се щедрата майка — Свободата, кърмейки тия два свои „младенеца".

Тоя произходъ на Революцията и Бунта отъ единъ и сжщи коренъ, тази поразителна тѣхна прилика въ детскитѣ имъ години, която пречи да се отличи своевременно убиеца отъ жертвата — съставлява най-голѣмата опасность *за всѣка* революция.

Кой ражда Бунта? Недоволството на материална почва и стремежа на всичко живо къмъ пълна и *неограничена* Свобода. Кои сж методитѣ на Бунта? Разрушението. Какви сж неговитѣ орждия за тая цель? Огънь, пожари, мечъ, вжже, насилие и убийство.

Кой ражда Революцията? Недоволството отъ това, което сжществува и стремежа къмъ *погольма свобода.* Какви сж видимитѣ методи на революцията? Разрушението. Какви сж орждията ѝ? Огънъ, пожари, мечъ, вжже, насилие и убийство.

Това е то сждбоносното — и не само външно—сходство между смъртоносния Бунтъ и животворната Революция, което осложнява, обърква, излъгва, заблуждава дори най-умнитѣ, изпълва всѣка революционна епоха съ маски и сѣнки, фалшификаци и лъжи. Защото тия два брата — Бунта и Революцията — Каинъ и Авелъ — си приличатъ до толкова, че могатъ да измамятъ и будното око. Тѣ сж *еднородни* въ действията си, девизитѣ и лозунгитѣ си, но съвсемъ скрито минава предъ очитѣ на обикновения зрителъ онова свойство, което ги отличава единъ отъ други, оня единственъ, но великъ признакъ на различие, който съ присжтствието си прави отъ Революцията — дори отъ най-жестоката — *жива* вода, а съ отсжтствието си отъ Бунта — мъртва вода. Този признакъ на различие е — *Мисъльта.*

Бунтътъ по начало е нѣщо чисто стихийно, лишено отъ мисъль. Революцията е люлка на мисли, кошеръ на идеи. Самата тя не е нищо друго, освенъ *възстанала мисъль.* Ето защо бунтъ могатъ да правятъ и конетѣ — всѣка конюшна познава подобни случаи. Но революции могатъ да се правятъ само отъ хората.

Тъмнитѣ и възстанали роби, лишени отъ съзнание, могатъ да създадатъ грамаденъ *безпорядъкъ,* колосално безредие и хаосъ, страшно унищожение, великъ погромъ, но никога една Велика Революция.

Сждбоносната измама, която бърка да се отличи отровата отъ лѣкарството, помага на Бунта въ това, че той нѣма свой собственъ езикъ. Когато бунта се прояви *самъ,* той *реве,* като разярено нещастно животно. Когато Бунта се проявява не самъ, а наредъ съ Революцията, той взема *нейния* езикъ, *нейнитѣ* девизи и лозунги, даже външния блѣсъкъ на нейнитѣ програми, достжпенъ до широкото съзнание на маситѣ: той носи въ ржцетѣ си сжщитѣ флагове, вика за сжщата свобода, изисква сжщото равенство и братство. Провъзгласява себе си за „гражданинъ". Тия жестове на Бунта излъгватъ всѣкога благородната, всѣкога възвишената революция: тя не забелѣзва, че гърлата, които вчера сж ревали или сж мълчали, повтаряйки днесъ възторженъ нейнитѣ речи, лъжатъ и себе си и другитѣ; тя вижда въ тѣхъ свои последователи, свои приятели и братя, безъ да догажда, че това сж Каиновци. И да се догадае, твоа обикновено бива твърде късно, твърде късно.

Бунтътъ е слѣпъ, бунтътъ е стихиенъ, бунтътъ е лишенъ отъ мисъль — това е неговиятъ вѣченъ ужасъ за човѣчеството. Лишенъ отъ зрение, той нищо не вижда ни напредъ, ни назадъ, не знае нито приятели, нито врагове, нито съюзници. Такива той собствено и нѣма. Колкото и да участвуватъ въ бунта милиони хора, тѣ съ нищо не сж съединени помежду си, тѣ сж всѣкога случайна *сбирщина,* но никога дисциплинирани и правилни редове. Всѣки участникъ въ бунта е всѣкога *самъ, единственъ,* защото той знае, помни и чувствува само *себе си.* Затова бунтаритѣ тъй лесно и неочаквано могатъ да насочватъ орждията си единъ срещу други, подчинявайки се на случаенъ импулсъ или властнически викъ и закана. Бунтаритѣ всѣкога се скарватъ при дѣлбата.

Лишенъ отъ мисъль Бунтътъ не знае бждаще; той гледа само въ настоящето, неговиятъ законъ и мечта е — *веднага и на всѣка цена.* Лишенъ отъ *идеи,* той не познава други цели и подбуди, освенъ удовлетворение на своитѣ желания—макаръ отъ това да се заплашва живота на цѣлия свѣтъ.

Когато гладниятъ *революционеръ* влѣзе въ царската градина, той кжса плода отъ ябълката, безъ да закача дървото; когато въ сжщата градина влѣзе бунтарьтъ, той измъква дървото отъ корена. Безполезно е да го увѣщавашъ: не чупи дървото защото самъ ще умрѣшъ отъ гладъ! — той нѣма да те *разбере.*

Противно на бунта, Революцията е безкористна и *всичкитѣ нейни цели лежатъ въ бждещето.* Когато тя събаря, когато унищожава, даже когато жестоко тя убива и пролива кръвь, тя ми-

*) Изъ последния литературенъ трудъ на Леонида Андреева „Европа въ опасность", незавършена поради смъртьта му.

Шоколадитѣ

Гала,
Млѣченъ,
Лешникъ,
Мокка,
Битеръ,
фондантъ и др.

отъ фабрика **БАЛЪКЧИЕВЪ — СОФИЯ**,
нѣматъ конкуренти по качество.

Търсете винаги ШОКОЛАДИТѢ **Балъкчиевъ** въ всички добре уредени сладкарници и магазини. Фабриченъ магазинъ на едро и депозитъ въ гр. Плѣвенъ, съръ-пазаръ между хотелъ „Македония“ и хотелъ „Русия“. Клонътъ се управлява отъ **Хр. Панайтовъ**, бившъ банковъ чиновникъ.

За знание! За знание!

Плѣвенски граждани!

Съобщавамъ, че за предстоящия зименъ сезонъ ще продавамъ освенъ ДЪРВА и първокачествени **Пернишки камени вѫглища** за домашно употребление на **най-износни цени**.

ПОРѪЧКИ ПРИЕМАМЪ ВЪ СКЛАДА СИ.

Кръстю Обретеновъ

Улицата отъ Иванчо Мочовъ за къмъ старата поща.

Два бостани отъ по 2½ декара на Плѣвенската бара, до града, единия съ люцерна засѣянъ, се продаватъ. Не се заливатъ отъ вода. Споразумение при Пъшо Лазаровъ, бившъ нотариусъ сега прозбописецъ и при Хр. Ив. Пенковъ, търговски служащъ при Елия Хаимовъ Съръ-пазарь — Плѣвенъ.

Горно-Джбнишко Църковно Настоятелство.

Обявление № 28.

Горно-Джбнишкото Църковно Настоятелство сѫгласно протоколното решение подъ № 17 отъ 25 VII. т. г. обявява на интересующитѣ, че на единадисетия день отъ датата на обявяването, въ канцелирията на общинското управление, отъ 8—12 часа предъ обѣдъ ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на използване църковната нива, находяща се въ землището на село Горни-Джбикъ, местностьта „Лозарския пѫтъ“ отъ 50 декара.

Първоначалната цена 100 лева на декара, залогъ 10% отъ наддадената стоиность.

с. Горни-Джбникъ 25. VII. 1926 год.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Окрѫжно Дѫрвод. Учил. въ гр. Тетевенъ.

Обява № 320.

Училището обявява, че записването на ученицитѣ въ сѫщото училище за учебната 1926/927 год. започва отъ 1 септемврий и продължава до 10 сѫщия месецъ.

Редовнитѣ занаятия започватъ отъ 15 септемврий.

Ученици за I курсъ при записването си представятъ слѣднитѣ документи:

а) училищно свидетелство, отъ което да се вижда, че е завършилъ най-малко III прогимнзяленъ класъ съ добъръ успѣхъ и примерно поведение;

б) кръщелно свидетелство,—че не е по-младъ отъ 14 и постаръ отъ 17 години;

в) медицинско свидетлство, че е напълно здравъ и развитъ физически и

г) призивно свидетлство, ако има навъвшени 17 години.

При училището има развити слѣднитѣ отдѣли:

1. Столарски отдѣль при подѣления: мобелно и строително столарство, стругарство, резбарство и тапицерство.

2. Ксларски отдѣль: коларство, желѣзарство и бояджийство.

3. Бѫчварски отдѣль: бѫчварство.

Занаятията се водятъ по програмата за практическитѣ промишлени училища.

Свършилитѣ училището ученици иматъ право самостоятелно да упражняватъ занаята и ако дадатъ задължително, че ще го работятъ най-малко 5 години непрекъснато, се освобождаватъ отъ трудова повидность съгласно чл. 12 отъ Закона за Промишленитѣ училища.

Ученици се приематъ само отъ Плѣвенския окрѫгъ.

гр. Тетевенъ, 26 юлий 1926 год.

ОТЪ УЧИЛИЩЕТО.

СВОБОДНА ТРИБУНА

Изключването на протоиерей Д. Ташевъ

отъ македонскитѣ организации

(Продължение отъ бр. 31).

„Комисията не се води при тия си констатации, освенъ отъ даннитѣ, които има, и отъ повеленията на истината. Ако само това бѣха грѣховетѣ на казания Ташевъ, не на комисията се пада да „прави заключение отъ това, но даннитѣ сѫ още по очебиещи, когато се късае за неговата дейность като събирачъ и пазитель на суми за въ полза на организациитѣ и дѣлото.

Тукъ той е още по безскрупуленъ и опасенъ да му се повѣряватъ такива служби. Напр. избранъ да събира срѣдства, за една цель, която не може да бѫде освенъ свещена за всички македонци, той събира суми отъ банка за „Търговия и кредитъ“, Менахемъ Иерохамъ, Никола Върбеновъ, Стояновъ Константиновъ и С-ие, комисионера Райко Атанасовъ и др. банкови учреждения и търговци и, освенъ че не дава никаква смѣтка затова никому, следъ като му поискватъ такава, а, за да спаси себе си кощунствува съ паметьта на Тодора, като твърди, че ужъ нему билъ предалъ смѣтка, когато отъ събранитѣ сведения отъ достоверенъ източникъ, покойния вождъ на В. М. Р. О. не се е занимавалъ съ парични смѣтки на организацията Обясненията, които Ташевъ дава съ писмото си отъ 1 февруари 1924 г. до председателя на д-во „Илиндень“, говорятъ тъкмо въ негова вреда, защото той трѣбваше да се отчете преди всичко предъ тия, съ които е билъ натоваренъ да извърши възложената му работа; но че той обича да си служи съ повѣренитѣ му обществени суми, се вижда ясно и отъ писмото му отъ 11 май 1924 год., отправено пакъ до д-во „Илиндень“, въ което признава, че дължи още 1800 лева за изпратени му отъ ржководното тѣло табла презъ 1923 г. Протоколътъ на комисията би билъ безкрайно дълъгъ, ако си турѣхме за цель да изброимъ всичкитѣ случаи, въ които е лъсвала неговата натура, колчемъ му се отдаде да борави съ обществени служби. За характеристика ще кажемъ само, че той е изключенъ отъ касата на Свещеническото братство поради парични нередовности.

Но не сѫ само тия дефекти, които го правятъ негоденъ за служба въ организациитѣ на емиграцията Задълженъ да държи по отношение емиграцията едно поведение на неутраленъ упѫтвачъ, той се опитва да използува това си качество въ партийно отношение и по такъвъ начинъ да съдействува за политическото обезвѣряване и развратяване на емиграцията.

Ние нѣма да говоримъ, че като свещеннослужитель, казания Д. Ташевъ не е поставенъ подобре: единъ обстоенъ рапортъ и ревизионенъ актъ на протосингела на Светата Врачанска Митрополия биха ни дали достатъчно материалъ и въ това отношение, ако бихме могли да имаме достѫпъ за тѣхъ.

Въ края на краищата, за да може дѣлото на македонската емиграция да тръгне по единъ пѫть, който нѣма да я отдалечава нито за моментъ отъ достигане нейнитѣ цели, комисията намира, че за спокойния, правилния и успѣшния ходъ на емигрантскитѣ организации, вмѣшателството на протоиерей Д. Ташевъ ще бѫде винаги вредно и че емиграцията и организиранитѣ македонци трѣбва да сѫкъсатъ всѣкакви връзки съ него и да го отстранатъ отъ срѣдата си.

Настоящия протоколъ се представя на настоятелството на македонското братство за надлежно отъ страната му разпореждане“.

Но за да имаме една пълна характеристика на личностьта на протоиерея, ние сме принудени да излѣзнемъ отъ рамкитѣ на организационния животъ и да хвърлимъ погледъ върху живота и дейностьта му всрѣдъ обществото въ града. Тукъ картината е още по-безотрадна. Падението на Т. тукъ и запазването му на духовния санъ е просто необяснимо.

Въ една речь, държана отъ младежа Н. Бачевъ въ годишното събрание на „Плѣвенското македонско благотворително братство“ въ присѫтствието на самия Ташевъ, ето какви грозни факти изъ неговия животъ се изнасятъ и му се хвърлятъ въ очитѣ:

„1. Въ с. Радомирци протоиерей Ташевъ проигралъ 12,000 лева; сѫщото става и въ с. Кацамуница, кѫдето, следъ като игралъ и пилъ цѣла нощь, сутриньта отишелъ да служи въ черква и държи речь съ особено съдържание. 2. Презъ време на войната открадналь на единъ докторъ-свещеникъ (починалъ въ болницата) расото му и, следъ като вдовицата попадия вдига цѣлъ скандалъ за това расо, той го връща. Свидетели: 1. отецъ Коновъ, 2. Райна Димитъръ Житарова. 3. Между свещеницитѣ, се ползува съ името кавгаджия, и противъ него е заведено дѣло предъ духовния сѫдъ за обида на единъ свещеникъ, комуто се е заканилъ, че ще му „строши“ кокалитѣ. 4. Когато е билъ въ духовното братство, не се знаело, кой пие, кой плаща—и до днесъ не се знае, какъвъ приходъ и какъвъ разходъ има. 5. Следъ проповѣдитѣ си постоянно казвалъ, че това го прави отъ демагогия. „Азъ права като актьоръ“. 6. Уловенъ е въ злоупотрѣбление (парично е злоупотрѣбилъ) като архиерейски намѣстникъ, и до днесъ не се е отчелъ като такъвъ. 7. Забранено му е да събира пари като архиерейски намѣстникъ, преди още да го уволнатъ (1924 год.). 8. Заканвалъ се предъ нѣкои свещеници, че той можелъ да направи много работи съ свои хора (разбиралъ македонци). 9. Ходилъ е по агитация като партизанинъ изъ много села, напр. въ Т. Тръстеникъ, Радиненецъ, Върбица, дето е говорилъ политическа речь заедно съ Кр. Станчевъ“.

(Следва).

ХРОНИКА

Изъ общината.—По икономии въ бюджета на общината за тая финансова година, отъ 1 августъ сѫ уволнени 32 чиновници и служащи.

За Илинденското възстание. — Въ понедѣлникъ, 2 т. м., навърши 23 години отъ Илинденското възстание въ Македония. По тоя случай се отслужи архиерейска служба и панахида въ църквата „Св. Николай“. Следъ това множеството, участвувало на панахидата, отиде въ юнашкия салонъ, кѫдето учителя г. Дим. Мирчевъ говори за значението на тържеството и борбитѣ на македонцитѣ.

Прегледъ по овцетѣ.— За издирване на прекрита отъ стопанитѣ шарка по овцетѣ, наредено е наи-кѫсно до 15 т. м. да се извърши прегледъ на всички овце въ Плѣвенски окрѫгъ.

Лекарска конференция. — На 11 т. м. въ Плѣвенъ ще иматъ конференция околийскитѣ, болничнитѣ и общинскитѣ лекари отъ окрѫга.

Предъ конференцията ще референра лекара статистикъ при дирекцията на Народното здраве върху санитарната статистика у насъ.

Събрани данъци и берии. — Отъ 1 януарий до 31 юлий т. г. сѫ събрани отъ Плѣвенска околия преки данъци, акцизъ, изпълнителни листове и пр. 14,145,528 лева, които по месеци се разпредѣлятъ така: януарий 2,168,482 лева; февруарий 2,872,702 лева; мартъ 2,047,761 лева; априлъ 1.131,786 лева; май 1,497.031 лева; юний 2,766,291 лева; юлий 1,752,505 лева.

Референдумъ въ село Пелишатъ. — Презъ идущата седмица въ с. Пелишатъ, плѣвенско, ще се произведе референдумъ за комасиране земитѣ на това село. По-голѣмата часть отъ населението е за комасацията и се води усилена агитация въ нейна полза.

Движението въ града. — Презъ м. юлий въ статистическото бюро при общината сѫ зарегестрирани: 64 раждания, отъ които *12 незаконни*, 3 мъртвородени, 11 женидби и 39 умирания.

За прогимназията въ с. Българене.—Директорътъ на прогимназията въ с. Българене, ловчанско, ни изпраща едно писмо съ което ни съобщава, че заявлението на групата българенци, съ което искаха отъ окрѫжния управитель да ходатайствува предъ училищната инспекция да се закрие прогимназията въ селото имъ, понеже отъ нея излазяли само разбойници, е отначало до край невѣрно и тенденциозно.

Той твърди, че всички деца, които до сега сѫ свършили прогимназията въ селото, сѫ постѫпили въ разни технически и професионални училища, и че нито едно дете не е празноскитающъ, или пъкъ редовенъ посетитель на кръчми и кафенета. Сѫщия настоява да се направи анкета за да се установи автинтичностьта и вѣрностьта на клеветническото заявление, което е подписано отъ имена на лица, несѫществующи въ селото.

Болести. — Споредъ бюлетина на окрѫжния лекарь, въ окрѫга има 10 случая коременъ тифъ — 1 въ Плѣвенъ и 6 случая скарлатина. Други заразителни болести нѣма.

Покритъ пазаръ въ Плѣвенъ. — По бюджета за фондоветѣ при министерството на земледѣлието, за тая година сѫ предвидени 1,000,000 лева за създаване на покритъ модеренъ пазаръ за добитъкъ край Плѣвенъ.

Закриването на табанитѣ. — Отъ онзи день сѫ закрити табанитѣ въ първи кварталъ.

Закланъ добитъкъ. — Презъ миналия месецъ въ градската скотобойна сѫ заклани 43 вола, 305 крави, 144 телета, 39 биволи, 62 биволици, 68 овни, 439 овце, 76 агнета, 4 пърча, 4 кози, 13 свине, или всичко 1192 глави едъръ и дребенъ добитъкъ на общо тегло 72,062 кгр.

Конфискувано млѣко — Градскитѣ санитарни власти сѫ конфискували презъ миналия месецъ 156 литра млѣко, подправено съ вода и нишесте. Млѣкото е дадено въ сиропиталището, а на разносвачитѣ му сѫ съставени актове и глобени отъ 200 до 500 лева.

Панаиръть въ Троянския монастиръ. — Управлението на Троянския монастиръ ни моли да съобщимъ, че годишния панаиръ на монастира тая година ще се състои на 26, 27, 28, 29, и 30 августъ.

Разтуренъ общински съветъ.—Разтуренъ е общинския съветъ на с. Петревене, луковитско. Нови избори ще се произведатъ на 7 ноемррий т. г.

Възстановени учителски права. — Възстановени сѫ учителскитѣ права на Велика Гачева отъ Брацигово, бивша учителка въ трета плѣвенска прогимназия и Стоянъ Стояновъ отъ с. Казачево, ловчанско.

Благодарность. — Плѣвенския пансионъ за сираци отъ войнитѣ, благодари отъ името на сирацитѣ, на нашия съгражданинъ, г. Василъ Жековъ, за подарената отъ него сума 200 лв. по случай 40 дни отъ смъртьта на незабравимата му майка Калушка.

Спортъ

Юношки турнири.

Отъ 19 до 22 т. м. на Текийския баиръ ще се състоятъ традиционнитѣ юношки турнири. Ще се състезаватъ юношкитѣ тимове на клубоветѣ отъ областьта, за първенство и за купата на окрѫга.

Федеративни мачове.

Отъ 1 септемврий т. г. се възстановяватъ отменентѣ отдавна федеративни мачове за първенство, въ които ще участвуватъ първитѣ тимове на клубоветѣ отъ областьта.

Мачъ „Славия“ — „Скобелевъ“.

Къмъ края на тоя месецъ въ града ни ще гоствува на с. к. „Скобелевъ“, софийския първокласенъ клубъ „Славия“, съ титулярнитѣ си играчи.

Дим. Н. Радославовъ
ХОДАТАЙ

бившъ сѫдебенъ приставъ, дългогодишетъ изпълнитель, премести кантората си въ писалището на адвоката Радко Кюркчиевъ, задъ Окр. сѫдъ, до печатница „Изгрѣвъ“. Приема испълнението на всѣкакъвъ видъ испълнителни листове; купува такива; посредничи за покупка-продажба на недвижими имоти отъ сѫдебно-испълнителни участъци и частни лица.

Защита бѣднитѣ безплатно.

Угърчинско Училищно Настоятлство (ловчанско)

Обявление № 53.

Училщното настоятелство въ с. Угърчинъ, ловешко, обявява на интересующитѣ се, че на 31 день отъ деня на публикуване настоящето въ „Държавенъ вѣстникъ“, отъ 14 до 17 часа, въ помѣщението на общинското управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за продажбата дървения материалъ на около 100 декара училищна гора на мѣстн. „Дервентъ дялъ“. Наддаването ще става на декаръ, при първоначална цена 400 лева. Залогъ за правоучастие въ търга е 4,000 лева. Чл. чл. 125—126 отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Обявлението е печатено въ бр. 76 на държавния вестникъ отъ 7 юлий 1926 година.

Село Угърчинъ, 22 юлий 1926 година

Отъ Училищното Настоятелство.

Плѣвенска Окрѫжна Постояна Комисия.

Обявление № 2374.

На 60 день отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ въ канцеларията на постоянята комисия ще се произведе търгъ съ таина конкуренция за доставка хирургически инструменти за болницитѣ, околийскитѣ и участъкови амбулатории издържани отъ Плѣвенския окрѫгъ по бюджета за 1926/1927 финансова година.

Общата стойность на предприятието е офериранатa цѣна отъ конкурентитѣ.

Оферититѣ се приематъ до 3 часа следъ обѣдъ.

Залогъ за правоучастие се иска 107 отъ офириранатa стойность на доставката въ банковото удостовѣрение.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ помѣщението на постоянята комисия.

Гр. Плѣвенъ, 26. VII. 1926 година.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Горно-Джбнишко Църковно Настоятелство.

Обявление № 27.

Горно-Джбнишкото Църковно Настоятелство, сѫгласно протоколното решение на Н-вото подъ № 1 отъ 28 I. 1923 год. удобрено съ писмо № 1640 отъ 2. III. с. г. на Св. Врачанската Митрополия обявява на интересующитѣ, че на 11 день отъ датата на обявяването въ канцеларията на общинското управление отъ 8—12 часа предъ обѣдъ ще се произведе публиенъ търгъ съ явна конкуренция за продажбата на църковнитѣ ниви, находящи се въ землището на с. Горни-Джбникъ въ местностьта „Лозарския пѫтъ“ отъ 53 декара при съседи: Отъ една страна частни имоти, отъ друга общинска мера. (Нивата е раздѣлена на 5 парцели).

Първоначална цена 1000 лева на декаръ, като документитѣ по чл. 125 отъ закона за бюджета и отчетностьта за всички конкуренти сѫ задължителни.

Залогъ за правоучестие въ търга е 5% отъ първоначалната оценка.

с. Горни-Джбникъ 26. VII. 1926 год.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Обявление № 2299.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 854 издаденъ отъ III Плѣвен. Миров. сѫдъ на 12. II. 1926 год. въ полза на Левското Училищно Настоятелство, противъ Иванъ Т. Малкия, отъ с. Левски, за 3,000 лева, и сѫгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сѫдопроизводство, на 17 августъ 1926 год. ще продамъ въ с. Левски на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ: 1. Една крива 4 год. оценена за 1500 лв. 2. Едно краве 4 год. оценено за 1500 лв.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да сѫ явятъ въ казания день, часътъ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

Гр. Плѣвенъ 3 VIII 1926. год. Д. № 919. 1926 год.

II Сѫдия Испълнитель: ЦВ. ТОШЕВЪ.

Плѣвнска I-во Класна Държавна Болница

Обявление № 1676.

Извѣстява се на интересующитѣ се, че въ едномѣсеченъ срокъ отъ публикуването на настоящето въ „Дѫржавенъ вестникъ“, а ако е праздниченъ день на слѣдующия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция въ Плѣвенското окрѫжно данъчно управление, отъ 10 до 11 часа, за отдавание на предприемачъ доставката на хранителни, отоплителни, освѣтлителни, фуражни и др. материяли за време отъ 1 октомврий 1926 год. до 31 мартъ 1927 год.

Цѣлото предприятие възлиза на около 778,230 лева, поле раздѣлено групи както следва:

I	група хлѣбъ на приблзителна стойность	171,000	лева
II	група млѣко на „ „	169,200	„
III	група месо на „ „	72,000	„
IV	група бакалски стоки на приб. стойность	150,550	„
V	група „ „ „ „ „	77,520	„
VI	група зеленчуци „ „ „	49,950	„

VII група фуражни материяли на приблизителна стоность 35,010 лева.

VIII група отоплителни материяли на приблизителна стоность 57,000 лева.

За правоучастие въ търга се иска 5% залогъ. Малонатдаването може да стане общо и по отдѣлно на групи. Групитѣ сѫ недѣлими.

Поемнитѣ условия, описанието и списъка могатъ да се видятъ всѣки присѫственъ день въ болничната канцелария.

Гр. Плѣвенъ 13 юлий 1926 година.

ОТЪ БОЛНИЦАТА.

Плѣвенско Окръжно Данъчно Управление

Обявление № 10538.

Понеже обявения съ обявление № 9365 отъ 7. V т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ бр. 58 г. търгъ съ тайна конкуренция, относно продажбата на държавната мелница край гр. Плѣвенъ, не се състоя по неявяване на конкуренти, то на тридесетия день отъ публикуването на настоящего въ Държавенъ вестникъ, за втория пѫть ще се произведе сѫщия търгъ при сѫщитѣ условия. Залогъ се иска 5% върху приблизителна стойность **1,000,000** лева.

Търга ще се произведе на 23 августъ т. г. Плѣвенското и Софийското окръжни даначни управления.

ОТЪ ДАНЪЧНОТО УПРАВЛЕНИЕ.

Кооперативна печатница книговезница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ №

сли *не за себе си*, а за ония които ще дойдатъ следъ нея да се радватъ на наследството отъ нейнитѣ борби и усилия. Унищожава тя онова, което е ненужно, убива онова, което бърка на общия животъ. Тя чупи всѣкога вериги, които спѣватъ творческата народна сила. Когато Бунтътъ, овладѣнъ отъ *безгранична* жажда за свобода и насита, разрушава кръчми и винени потреби за да се напие като скотъ и да получи следъ това бунтарски патосъ, — Революцията разрушава затвори, за да пусне отъ тѣхъ за новъ животъ бѫдащи *свободни* граждани, душитѣ на които, преди всичко, сѫ свободни. Революцията, противно на Бунта, най-малко отъ всичко мисли за своя коремъ. Тя приема глада и студа въ настоящето, стига съ тия жертви да може бѫдащето да бѫде стоплено и задоволено.

Когато Бунтътъ се почувствува силенъ, той е безкрайно свиренъ и жестокъ. И сѫщиятъ тоя безпощаденъ Бунтъ, става безкрайно, до отвращение страхливъ и подлъ, щомъ силата не е на негова страна. Никой тъй лесно не преминава отъ най-надменната поза къмъ най-жалкото колѣнопреклонение, както Бунтътъ и никой не е тъй равнодушенъ къмъ срама, съвестьта и сѫда както той.

Сѫдъ на потомството! — Каква ирония! Какъ може подобенъ сѫдъ да трогне тоя, който въ цѣлия свѣтъ знае и познава само себе си, и комуто е недостѫпна всѣка мисъль за другитѣ и за бѫдащето?!

И до колкото е страхливъ и подлъ Бунтътъ, независимо отъ неговитѣ законни *основания*, до толкова Революцията е честна и мѫжествено безстрашна. Жертвувайки непрекѫснато себе си, своята кръвь и животъ за благото на иднитѣ поколѣния, единствена награда за себе си тя търси именно въ сѫда на потомството, въ ония чувства на на благодарность и любовь, които ще легнатъ като имортели върху нейната паметь. Баснословнитѣ Хармодий и Аристохиточъ, които убиха тирана, непреклонниятъ Брутъ, великиятъ Гарибалди, ще бѫдатъ любими дотогава на човѣчеството, докато то не полудѣе или не тръгне на четири крака, като звѣръ, безъ всѣкакво минало и бѫдаще.

Превелъ **И. Ж. Г.**